

## A Magyar Köztársaság Nevében!

A Pécsi Ítéltábla a dr. Szentpéteri Miklós ügyvéd (ügyvéd címe) által képviselt **felperes neve** (felperes címe) felperesnek - a Hajdúné dr. Kovács Edit Nóra ügyvéd (ügyvéd címe) által képviselt **alperes neve** (alperes címe) alperes ellen személyhez fűződő jogok megsértésének megállapítása és egyéb iránt indított perében a Baranya Megyei Bíróság 2010. június 23. napján kelt 11.P.20.188/2010/9. számú ítélete ellen a felperes által 10. sorszámon előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

### í t é l e t e t:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét fellebbezett részében részben megváltoztatja, és kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 25.000 (huszonötezer) forint elsőfokú eljárásban felmerült perköltséget.

Ezen felüli fellebbezett részében az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - az APEH D.-D. Regionális Igazgatósága Illeték Főosztályának felhívására - 12.000,- (tizenkettőezer) forint le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 31.250,- (harmincegyezer-kettőszázötven) forint másodfokú eljárásban felmerült perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

### I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes N. község önkormányzati képviselője, az alperes pedig 2009. évben volt a község polgármestere. A felperes 1994. óta él N.-en, és harminc éve a P. V. Zrt.-nél távolsági autóbuszvezetőként dolgozik.

2009. február 11-én N. község képviselőtestületének ülését követően a felperes az alperesnek szóvá tette, hogy választási ígéreteit nem valósította meg, és felhozta, hogy a közmunkások lopják az üzemanyagot, mire a felek közötti szóváltás során az alperes a felperesnek azt mondta, hogy ő pedig lopja a gázolajat az általa vezetett P. V. buszból. A felek vitáját M. J., a jelenlegi polgármester hallotta. Az ülésterembe ezt követően a felperes behívta Zs. L.-t, aki az előtérben tartózkodott, és felkérte az alperest, hogy ismételje meg a kijelentését, aki ezt megtette.

Az alperes kijelentése N.-en elterjedt, és a felperes munkáltatójánál is ismertté vált, ezt követően a munkáltató a havi jelentésen túl, hosszabb időszakra vonatkozó üzemanyag kimutatást készíttetett a felperes vonatkozásában, amelynek eredményeként megállapította, hogy a felperes a P. V. Zrt.-nél az autóbuszvezetők közül a legjobb megtakarító.

A felperes feljelentése nyomán a Sz.Városi Bíróság végzésével az alperest rágalmazás vétsége miatt megrovásban részesítette.

A felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperes azzal a kijelentésével, hogy a felperes lopja a gázolajat az általa vezetett P. V. buszból, megsértette a becsületét és a jó hírnevét, kérte, hogy kötelezze a bíróság az alperest 400.000,- forint nem vagyoni kártérítés, és annak 2009. február 11-től járó kamatai valamint perköltség megfizetésére.

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével megállapította, hogy az alperes megsértette a felperes becsülethez és jó hírnévhez fűződő személyiségi jogát a 2009. február 11-én tett azzal a kijelentésével, hogy a felperes lopja a gázolajat az általa vezetett P. V. buszból. Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 200.000,- forint nem vagyoni kártérítést, és annak 2009. február 11-től a kifizetésig járó törvényes mértékű késedelmi kamatát. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Kötelezte a peres feleket személyenként 12.000,- forint le nem rótt elsőfokú eljárási illeték megfizetésére.

Az alperes a perben maga sem vitatta a felperes által sérelmezett kijelentés megtételét. Erre valamint a perben kihallgatott tanúvallomásokra figyelemmel a Ptk. 75. § (1) és 78. § (1) és (2) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az alperes megsértette a felperes becsülethez és emberi méltósághoz fűződő személyiségi jogát. A tanúvallomások alapján értékelte az elsőfokú bíróság, hogy a sérelmezett kijelentés miatt a felperes munkahelyén a felperes ellen vizsgálat indult, illetőleg, hogy a kijelentés alkalmas arra, hogy a felperes munkahelyén kollégái a valóságnak nem megfelelő következtetéseket vonjanak le a felperes személyével kapcsolatban. Értékelte azt is, hogy a kifogásolt tényállítást N. Községben többen hallották.

Mindezeket a hátrányokat mérlegelve úgy ítélte meg, hogy a felperest ért nem vagyoni hátrányok kiegyensúlyozására 200.000,- forint összegű nem vagyoni kártérítés alkalmas.

Az ítélet ellen, annak részbeni megváltoztatása, és a nem vagyoni kártérítés iránti kereseti kérelem maradéktalan teljesítése érdekében a felperes terjesztett elő fellebbezést. A Pp. 81. § (2) bekezdése alapján kérte továbbá az alperesnek a terhére megállapított marasztalási összegnek megfelelő első- és másodfokú perköltségben való marasztalását. Fellebbezésében arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság nem értékelte kellő súllyal, hogy N. egy kis lélekszámú település, ahol a hírek, pletykák rendkívül gyorsan és széles körben terjednek el. Hivatkozott arra, hogy a falu lakói közül szinte mindenki ismer mindenkit, ezért a rágalmozó kijelentéseknek sokkal nagyobb a káros hatása, mint egy városban. A felperesről szóló állításokat az egész falu, vagyis a felperes összes ismerőse hallotta. Utalt arra is, hogy önkormányzati képviselőként a közösség lakói a település életének irányításával, képviseletével bízták meg, s mint ilyen személynek fedhetetlennek kell lennie, továbbá arra, hogy a kereseti kérelemben sérelmezett kijelentés nem csak a községben érintette hátrányosan, hanem az a munkahelyi feletteseihez eljutott. Álláspontja szerint a sérelem nagyságánál értékelnie kellett volna az elsőfokú bíróságnak azt is, hogy az alperes bűncselekmény vagy szabálysértés elkövetésére vonatkozó valótlán tényt állított a felperes személyével kapcsolatban, illetőleg, hogy az alperes a rágalmozó kijelentés megtételekor a község polgármestere volt.

Az alperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult.

A fellebbezés kisebb részben alapos az alábbiak szerint:

Az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján a tényállást helyesen állapította meg, azt a másodfokú bíróság is elfogadta ítélezése alapjául.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú bíróság kellő súllyal és megfelelő módon értékelte a felperest a jogellenes alperesi magatartással okozati összefüggésben ért nem vagyoni hátrányokat, a nem vagyoni kártérítés összegszerűségének felemelésére a másodfokú bíróság így nem látott indokot, ezért a per fő tárgya tekintetében a fellebbezést alaptalannak találta.

A felperes keresetében érvényesített nem vagyoni kártérítési követelés összegében nem tekinthető nyilvánvalóan eltúlzottnak. A másodfokú bíróság ezért a perköltségszámítás során a Pp.81.§ (2) bekezdése alkalmazásával - a felperes és jogi képviselője között létrejött megállapodásban kikötött ügyvédi munkadíj alapul vételével, az elsőfokú ítéletet a Pp.253.§ (2) bekezdése alapján részben megváltoztatva - kötelezte az alperest a terhére megállapított marasztalási összegnek megfelelő elsőfokú perköltség megfizetésére.

A per fő tárgya tekintetében alaptalanul fellebbező felperes perköltséget nem igényelhet, és az Itv. 74.§ (3) bekezdése folytán irányadó 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13.§(2) bekezdése valamint a Pp.78.§ (1) bekezdése alapján viselni tartozik a tárgyi illeték-feljegyzési jogos perben le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket, valamint az alperes másodfokú eljárásban felmerült költségét, amelyet a

másodfokú bíróság a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontja, és az alperes valamint jogi képviselője között létrejött ügyvédi megbízási szerződés tartalma alapján állapított meg.

A fellebbezés tárgyaláson kívüli elbírálása a Pp. 256/A. § (1) bekezdés f) pontján alapul.

P é c s, 2010. december 2.

Dr. Juhász László s.k. a tanács elnöke, Dr. Hrubai Adrienn s.k. előadó bíró, Dr. Fekete Bálint s.k. bíró